

מסורת הש"ס

א) [ג'למלך, ב) ג'ברכות סד.
[ע"פ, א) ג'ברכות סד.
ע"פ, ד) ג'ברכות סס,

תורה אור השלם

1. ואתה תבוא אל
אבותיך בשלום תקבר
בשביבה טובה:

בראשית טו
2. ויאמר לו הפלך לך
בשלום וקם וילך
חברונה:

שמואל ב טו ט
3. וילך משה וישב אל
יתר חתנו ויאמר לו
אלכה נא ואשובה אל
אחי אשר במצרים

ואראה הועדם חיים
ואמר יתרו למשה לך
לשלום: שמות ד יח

4. ילכו מחיל אל חיל
יראה אל אלהים בציון:
תהלים פ ד

לפיכך צ"ל הוושט. כחלל שיש בו קשר ויואל בקושי מן המורן:
פיטורי. שקושרין שמי ספינות ציד: ילכו מחיל אל חיל. שילכו
מבית המדרש לבית הכנסת ומבית הכנסת לבית המדרש אחר
יראה אל אלהים בציון יזכנו אל עליון:

הדרן עלך ואלו מגלחין
וסליקא לה מסכת מועד קטן

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

כט.

עין משפט
נר מצוה

א [מנ"ס פ"ד מה' אל
ה' 77]:
ב [מנ"ס ס"י ק"י סק"ט]:
ג [מנ"ס ע"א ס"י קט
סעיף א]:

רבינו חננאל

הנפטר מן המת לא יאמר
לו לך לשלום, אלא לך
בשלום, שני, ואתה תבא
אל אבותיך בשלום.
והנפטר מן החי, לא יאמר
לו לך בשלום, אלא לך
לשלום. שהרי דוד אמר
לאכשלוש לך בשלום,
הלך ונתלה באילן ונהרג.
(משה) [יתרו] אמר
(ליתרו) [למשה] לך
לשלום, הלך והצליח. אמר
ר' חמא בר' חנינא מניין
לחיתן שיושב בראש, שנאמר, כחתן יכהן פאר וגו',
המדרש לבית הכנסת, וזכה ומקבל פני שכינה. שנאמר, ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון.
הדרן עלך ואלו מגלחין בסויער וסליקא לה מסכת דמועד קטן

הדרן עלך ואלו מגלחין וסליקא לה מסכת מועד קטן

מוסף רש"י

דבר הכבוד, בין בתורה הוא יזכר בראש (ג'יטין טו): או: לקראו בספר תורה (ג'דרים טו): הוריות יב). ולברך ראשון.
בסעודה (ג'יטין טו) בברכת המזון ובברכת המזון (ג'דרים טו): או: בומון (הוריות טו). וליטול מנה יפה ראשון. אם כל
למנוח עס ישראל ככל דבר לאחר שחלקו בשוה אומר לו ברוך וטוב אחי שמרטה (ג'יטין טו): או: כשחלקו עס אחי הכהנים
כלום הפנים (ג'דרים טו). וכוונתו לכוון גדול. עד כאן שייך לעמוד הקודם.

הנפטר מן המת. כשהיו מוליכין אלוות ממקום למקום לקבורה היו מלוים אותו מעיר לעיר ומחורים אלו ומחורים אלו
אומר משם והלאה והמחורים קרי נפטר, וטעם רשות להפטר ממנו (ברכות סד). אין להם מנוחה. משיבה לישיבה
וממדרש למדרש (שם).

הדרן עלך מסכת מועד קטן

שייך לעמוד קודם. מענות. הספד על המת, אבל לא מטפחות. על לכן (מגילה ג). דיספר יספרוניה. ימן אל לנו שאף
הוא יספרוניה ואל ידע לו אם נהג כן (כתובות עב). כלומר יספור לאיש כי היכי דיספדון ליה נמי, והיוו והיו ימן אל לנו,
שימלל לעשות עם אחים כדי שזכה ויעשה לו כמו כן (ג'דרים פג) וכפ"ז קהלת ד ב). דידל. היום קולו נכחי ובמספר (כתובות
טו). אלמלא תרגומיה דהאי קרא בר'. שלם מליט כלל המקרא הספד להדרימון צקעת מגידו, ויוענן מרגמו לשני
הספירות להדרימון צקעת נגדו ואלשיבו צקעת נכספר מלטים (מגילה ג). ינחם בחיב. אין לך לומר פתח
בשם אות א"ף או ה' סמוכין לו או ע"פ הנקודה שמחמיה והיא בזה במקום אות כללו כמון ינחם, וימן שלם כמין
כלן א"ף על כרחן ע"פ מסורת הכתב אמה קורא ינחם, חזו המטות ענמו כלומר כלכל הממנות (כתובות טו). מרדח. מר
חמ, מי שנפשו מרה ועמוסה וזה משמעותה מעלי, נעשה שר לסרוחים. לגדולים הנאמין נחמנו (שם). לפתוח ראשון. ככל

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

*הדרן עלך מסכת מועד קטן והדרן עלך. דעתך עלך מסכת מועד קטן ודעתך עלך. לא נתנשי מינך מסכת מועד קטן ולא נתנשי
מינך לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי:

יאמר כן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמונתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. **חנינא בר פפא רמי
בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר
פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל. ונהיה בלנו אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל
בלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויבי תחפמני מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש: לעולם לא
אשכח פקודיך כי בם חייטני: ברוך אתה יי למדני חקיך: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו
משבימים והם משבימים. אנו משבימים לדברי תורה והם משבימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים
ומקבלים שכר והם עמלים ואינן מקבלים שכר. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שנאמר
ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בה:

יהי רצון מלפניך יי אלהי בשם שעזרתני לסים מסכת מועד קטן בן תעזרני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסימם ללמד
וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי
ולזרעי שלא תמוש התורה מפי ומפי זרעי זרעי עד עולם. ותתקיים בי בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות
היא תשיחק. כי בי ירבו ימיה ויסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו
בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאחיא מתיא, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא דירושלם,
ולשכלל היכליה בגוה, ולמעקר פולחנא נוכראה מארעא, ולאחבא פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא
במלכותיה ויקריה, וינצמח פרקנה ויקרב משיחהו. בחייכון וביומיוכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא
ברוך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון
ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באוריתא, די באתרא (קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא להון ולכון
שלמא רבא חנא וחסדיא ורחמי וחיי אריכי ומזוני רויחי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא
מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

(* פי' הגון על זה תמצא בספר החיים שחיבר אחי הגאון מהר"ל מפראג בספר זכיות ח"א פ"ג,
** בסיומא וסוף תשובת הרמ"א ז"ל וכן בסוף יש"ש בב"ק כתוב רמזים על הזכרת שמות הללו.